

Трудніша гра

Богдан Рубчак

Відношень дивних я знавець тонкий —
монаших шпетних змов у срібних горах
і слів, що ти проговорила вчора,
кладучи на полицю тарілки.

Двозначний погляд, стримано палкий,
твоя хода, увивиста і скоро,
навіяли якісь рядки з Тагора
та дервішів-вітрів в'юнкі танки.

Що за метафори! Мені пора б
з Тагорами пустити їх на вітер,
бо ігор цих не майстер я, а раб.

Переді мною ж найтрудніша гра:
так як плекати чи топтати квіти —
усю тебе звичайно зрозуміти.